

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Tscherning: Det ærede Medlem sagde, at der var Forskjel imellem hans og min Betragtning med Hensyn til Domstolene. Nei, Forskjellen mellem ham og mig bestaaer deri, at jeg ikke troer, at man kan kjøbe Retfærdighed hos Folk for Skillingen, og at jeg troer, at en rebellig Corporal til 300 Rd. er ligesaa paalidelig [en Mand, som en usikker Dommer til 3000 Rd. Jeg kan ikke for en vis Pengesum skaffe mig Rebelighed, om jeg maaskee ogsaa derved kan kjøbe mig Indsigt.

G. Winther: Der blev af en æret Rigsdagsmand sagt, at man burde betale en passende Gage til Medlemmerne af Landets høieste Ret. Deri er jeg aldeles enig, og jeg troer, at f. Ex. den høitagtede Justitsminister vistnok vil finde, at der fra mit Standpunkt ikke er foreslaaet noget som helst Uværdigt for Medlemmerne af Høiesteret. Hvad er det, der fra min Side er gjort Indvending imod? Det er Begyndelsesgagen; thi jeg troer, at 2,400 Rd. aarlig her i Landet er en ganske passende Betaling for Mænd i de anseteste Stillinger. At der skulde ligge en saadan Betragtning til Grund for dette Forslag, at det skulde synes, som om man derved satte Domstolene lavere, kan jeg ikke andet end bestemt afvise.

Det er endvidere sagt, at naar vi vedtage denne Lov, saaledes som den foreligger, saa skulde der være Udset til, at der ikke skulde komme Begjæring om Dyrtidstillæg til de Mænd, som denne Lov omfatter. Jeg vil tilslade mig at gøre opmærksom paa, at forrige Gang, da Lønningen fastsattes for Høiesterets Medlemmer i 1847, da var det et meget dyrt Aar, og dengang man fastsatte disse Gager, har man vistnok taget Hensyn til de daværende Forhold. At der nu siden er skeet en Fordyrelse i visse Retninger, er jo Noget, vi Alle sammen ere enige i, men vi have ogsaa vidst at raade Bod derpaa ved Dyrtidslove, og jeg troer ikke, at Staten sparer ved, at man

ansætter Gager efter Forhold, som ikke altid ere tilfæde. Dyrtiden er ikke altid tilfæde, altsaa skal man ikke raade Bod paa Dyrtiden ved ganske ordinære Love, som disse Lønningslove, men den skal man raade Bod paa ved extraordinære Love.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Viborg har bemærket, at det forekom ham at være urigtigt at indsatte administrative og organisatoriske Bestemmelser i en Lønningslov, saa kan jeg maaskee gjerne være enig med ham deri i Almindelighed, men jeg har selv anerkjendt, at vi under de nærværende Forhold ikke kunne vente os nogen gennemgribende organisatorisk Lov, og at vi derfor som et Nødvædighedsmiddel — hvad der slet ikke vil være upassende, hvor der dog gives en ny Lov angaaende Gageforholdene, hvorved Høiesteret skal sikres bedre Kræfter — kan indsatte saadanne enkelte administrative og organisatoriske Bestemmelser. Videre er jeg ikke gaaet i det, jeg har udtalt, og kan altsaa heller ikke troe, at man kan reise synderlig Dadel derimod. Naar jeg før henvisste til en anden Lov, saa troer jeg, naar man vil gennemlæse det hele Raisonnement, som findes i Motiverne til § 11, at man slet ikke vil finde det saa upassende, om her blev truffen saadanne enkelte administrative og organisatoriske Bestemmelser.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet.

H. Hage: Det var blot for en personlig Bemærkning, jeg udbad mig Ordet, men jeg frasalder det nu.

Formanden: Rigsdagsmanden for Alsborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Sable: Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) omtalte, idet han imødegik Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at han ved sin Udtalelse viste, at han nærer større Agtelse for Landets øverste Domstol end den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand. Jeg behøver ikke at sige ham, at det i mine Dine er